

Domonkos Gitta: Miután boldogan éltek

János vitézt és Iluskát miután királynak és királynőnek választották, békében uralkodtak Tündérországbán. A tündérek nagyon szerették az uralkodóikat, mivel bölcsen és igazságosan uralkodtak.

Egyik nap a tündérkastélyból a tündérek egy kiszűrődő beszélgetést hallottak meg:

- Jaj, drága Gerlicém, én édes királynőm, úgy szeretnék veled összeházasodni! – sóhajtotta a király.

- Édes Jánosom, én is szeretnék veled összeházasodni – mondta Iluska. – De Édesem, gondoldj bele! Amíg mi egybekelünk, mi lesz az országgal, ki fogja őket vezetni és védelmezni? – folytatta a királynő.

- Igazad van, kedvesem. Ki kellene találnunk valamit, hogy mi legyen...

Telt, múlt az idő, esküvőről semmi hír nem volt. Egyszer egy nap egy tündérleány gyűlést hívott össze a házában.

- Megérkezett mindenki? – kérdezte. A tündérek bólintottak. – Figyeljetek! – mondta. – Arra gondoltam, mi lenne, ha megszerveznénk János és Iluska esküvőjét? – kérdezte a többi tündértől.

- Jó!

- Igen!

- Szuper ötlet! – hangzott fel a tündérek hangja.

- Sss – püsszgte le őket Rozi. – Halkan kell beszélnünk, nehogy meghallják! – folytatta. – Mondom a tervem! – kezdett bele mondandójába. – Tündér Lora és Tündér Zara, ti írtátok meg a meghívókat! – szólt az ikreknek. – Itt van a meghívottak listája, legyetek szívesek olvassátok fel! – kérte őket.

- Óriások, huszárok, halász, tündérek és János gazdája – kezdték sorolni a kiemelt kategóriákat.

- Bizony! A neveik még részletesebben ott vannak, nekik készítsétek el a meghívókat, hogy június 25-én, tündérek napján lesz Iluska és János esküvője, Tündérországbán! Ti pedig – fordult egy népes csoporthoz – díszítsétek fel egész Tündérországot! – s sorolta tovább a teendőket.

Mindenki elvégezte a rá kiszabott feladatot, és eljött a várva vár nap. Tündér Rozi beszaladt a palotába és a következőket mondta az uralkodóknak:

- Kedves Uralkodóink! A mai nap egy különleges nap. Megszerveztük nektek a tökéletes esküvőt! – kiáltotta.

- Ó, drága Rozi, igazán köszönjük! – mondták keresve a szavakat a meglepettségtől.

Volt ott dínom-dánom, minden, mi szemnek és szájnak jól esett. Amikor jól laktak a szertartás után, a táncparketre mentek. A király és a királynő tündérszambát jártak. Az újdonsült pár sokáig fenn volt, táncolt és beszélgetett a vendégekkel, főleg a tündérekkel.

- Köszönjük nektek ezt az estét, nagyon élveztük! Kitetettek magatokért – szóltak a tündérekhez.

Talán még ma is táncolnának, ha az ifjú pár boldogan nyugovóra nem tért volna a puha ágyukba.

Molnár Szófia: Miután boldogan éltek

Miután János vitézt és Iluskát Tündérország uralkodóivá koronázták, örömben hetedhét országra szóló lakodalmat rendeztek. A Palotába jöttek jó boszorkányok, varázslók, tündérek és még sokan mások.

A konyhában sűrögtek-forogtak a szakácsok és finomabbnál finomabb ételeket készítettek. Nagyon ízletes fogásokat tálaltak: sült csirkét szivárvány rizzsel volt a specialitás. Az ebéd után igencsak meglepődött mindenki, mert az ifjú házaspár tortája olyan gyönyörű volt, mint amilyen még nem látott senki kerek e világon. Csokoládétorta volt, amely eper öntettel volt bevonva, s díszítésként Iluska és Jancsi története volt látható képekben. Miután elfogyasztották a süteményt, olyan jól lakott mindenki, hogy haza is mentek, mert táncolni már nem tudtak. Jobb is volt ez így, mert az egész kastély elfáradt a nagy készülődésben.

Aznap, amikor már kipihenték magukat, Iluska látott egy angyalt, aki üzenetet adott át neki:

Kedves Iluska!

Mivel a földi életedben szörnyű sorsod volt, megáldalak egy gyermekkel. Ő lesz minden boldogságod, adj meg neki mindent, ami neked nem adatott meg.

Szeretettel üdvözödl:

Az élet teremtője”

Iluska azonnal rohant férjéhez elújságotni, hogy mi is történt az előbb. János épp úgy örült, mint felesége.

Nem sokkal később meg is született a kislányuk, azonban nem tudták még eldönteni, hogy mi legyen a neve. Az egyik kastélyban dolgozó tündér javasolt egy gyönyörű nevet, ami tetszett a boldog párnak. Így lett a lány neve Emili.

Ő egy nagyon elven és bátor tündér lett, mire nagyobb lett. Az egész országban ő volt a legszebb, más országokból, más kontinensekről is jöttek, hogy megcsodálják szépségét. Azonban bárki feleségül kérte, a lány nem ment hozzá senkihez. Nagy bánata volt ez a szüleinek, hiszen ők sem élnek örökké, szerették volna, ha lett volna valaki a lányuk mellett.

Egy nap meg is történt a csoda, a szomszéd királyságból látogatott el hozzájuk egy tündér fiú, akivel azonnal egymásba szerettek. Mind a két szülőpár elégedett lehetett, hogy gyermekeik végre boldogságra leltek.

Akkora lakodalmat csapott a két ország, hogy máig is azt tartják, ha nem haltak.

Paukovits Hanna: Miután boldogan éltek

Amikor Jancsi és Iluska összeházasodott, nagyon-nagyon boldogok voltak, és nagy lelkesedéssel vezették Tündérországot.

Fél év múlva már népesedett országuk, és úgy döntöttek, hogy meghívják az óriásokat vendégségbe. Azon a napon, amikor kihirdették, hogy meghívják őket, akkor a lakók elkezdtek készülődni, pakolászni, hogy minden rendben legyen, amire megérkeznek a vendégek.

A következő napon Jancsi és Iluska megírták a meghívót az óriásoknak, hogy jöjjenek el, látogassák meg Tündérországot. Egy hét se telt belé, el is jöttek az óriások és tátott szájjal nézték, mennyit fejlődött az ország azóta, hogy utoljára errefelé jártak. Látogatásuk nem tartott sokáig, csupán két napig. Ez olyan gyorsan eltelt, hogy írni is nehéz róla.

Néhány nappal később megérkezett a köszönőlevél az óriásoktól, és dicsérték Jancsit, amiért így felvirágoztatta az országot. Az óriások éppen ezért úgy döntöttek, hogy szeretnének odaköltözni, és erről kértek engedélyt a levélben. Két nap múlva érkezniük is, ha lehetséges – írták.

Jancsi és Iluska erre az örömhírré összehívta az országot és bejelentette a nagy hírt: ideköltöznek az óriások, mert nagyon jól érezték itt magukat.

- Ezért kérlek benneteket, fogadjátok őket nagy szeretettel, éljünk együtt békében, hiszen a mi országunk mindenki előtt nyitva áll – mondta Jancsi.

Amikor megérkeztek az óriások, minden rendben ment. Beköltöztek, alakítottak ki nekik megfelelő részt az országban és megtanultak együtt élni. Már egy év is eltelt a nagy izgalom közepette, amikor Iluska megtudta, hogy ikreket vár. Egy darabig nem akarták még elmondani a lakóknak, de végül mégis elérkezett a napja, amikor nagy bejelentést tettek. Összehívtak mindenkit, hogy hallja a hírt.

- Nekem és Jancsinek ikreink lesznek – újságolta Iluska. – Lányok lesznek, Abigél és Ella. Fogadjátok őket olyan szeretettel, mint minket, hiszen egy napon ők lesznek utánunk az uralkodók.

Néhány hónap múlva megszülettek a lányok, és a lakók mind mentek jókívánságaikat elmondani, és megnézni a kicsiket. Nagyon gyorsan nőttek, nem úgy, mint az emberek. Hamar tíz évesek lettek, és az évek csak úgy mentek. Az ország gyarapodott, a lányok tanultak, míg el nem érték azt a kort, amikor megházasodhatnak és átvették az öreg szüleik helyét a trónon.

Jancsi és Iluska nagyon büszkék voltak rájuk, igazságos uralkodók lettek. Tündérország tovább nőtt és egyre nagyobb lett. Így éltek tovább boldogan, míg meg nem haltak.

Tóth-Kovatsik Boglárka: Miután boldogan éltek

Miután Iluska és János Tündérország uralkodói lettek, egészen megváltozott az életük, míg egy nap nagy baj nem történt.

Az óriásoknak új királya lett, aki megparancsolta, hogy alattvalói és a sárkányaik pusztítsák el az előző király országát, Tündérországot. Az alattvalók nem tudtak mit tenni, a parancs az parancs, ezért elindultak Tündérország felé. A határőrző tündérek azonnal megpillantották a tengeren átkelő óriásokat, és az égen hasító sárkányokat. Egy őrző azonnal rohant János királyhoz:

- Királyom, királyom! Az óriások megtámadták az országot! nem tudjuk, mit tegyünk!

- Az lehetetlen! Hiszen az óriások a barátaink, egyben szomszédaink, és sohasem bántatának minket! Megyek, megnézem.

János nagyon megrettent a látványtól, ami elé tárult. Azon nyomban vette a páncélját, a sisakját és az unikornisát, hogy szembenézzen az ellenséggel. Amint eléjük ért, megszólította az egyik óriást:

- Mi rosszat tettünk, hogy ostromoljátok hazánkat? – kérdezte János.

A támadók megálltak, és egyikük így felelt:

- Ti nem tettetek semmit. Új királyt választott a nép, ő küldött minket. Mi nem akarunk titeket bántani. Csupán a királyunk parancsait követjük.

- De hát ha nem akartok bántani, akkor Tündérország területét megnövelhetjük! Költözzetek ide, akik nem akartok minket bántani a sárkányaitokkal, majd itt új életet kezdtek!

Hét hónap múlva már el is készült Tündérország kibővítése, Óriásországgal, ahová be is költöztek a lakók.

Egy év múlva Jánosnak és Iluskának lett három szép gyermeke: Noel, Dávid és Júlia. Az ország folyamatosan növekedett. Mikor a gyerekek 12 évesek lettek, Júliát megválasztották a víz tündérévé, Dávidot a harc tündérévé, Noelt pedig a természet tündérévé.

Így őrizték tovább a békét, és Tündérország még biztosan ma is megvan valahol, ahol János király és Iluska királyné uralkodik. Ott minden a szeretetről és a békéről szól, nekünk pedig csak meg kell találnunk!